

Belföld.

* A magyar udvartárs. A képviselőház pénzügyi bizottsága Széll Kálmán elnöke alatt tartott ülésén megkezdte az 1895. évi költségvetés tárgyalását, melynek előadója Hegedüs Sándor volt. A magyar udvartársi kérdésben Pázmány és Ugron felszólalásai után Wekerle miniszterelnök fejlelte ki álláspontját. Így jelenté, hogy a belső udvartársi különválasztást az udvartársi közjogi funkcióktól, a mely utóbbiak kizárólag magyar zászlósok végzik: az udvartársal kapcsolatban életbe von léptetve, hogy a renunziációra a magyar kormány tagja követhetnek s a renunziációk velük hivatalosan megkötve; továbbá a trónörökösire rendre vonatkozó személyi változások is közöltek, úgy, hogy azt lehet mondani, hogy az udvartársi kérdése közjogi részben rendezve van. A mi a külső udvartársi illeti, szóló álláspontja ma az, az hogy az ő Felsége jogkörébe tartozik, hogy annak kettéválasztását se cselekedjék, se kiviteldjék nem tartja. A fejedelmé kettős megnevezése kifejezésre jut a belső udvartársban is, ezt az elvet meg is övájá.

Külföld.

* A szerb király Berlinben. Sándor király október 17-én este érkezett Berlinbe; fogadására a pályaudvarnál megjelent Vilmos császár, a hercegek és fejedelmi vendégek, kiket a császár, miután Sándor királyt ismetelt köszöntésekkel üdvözölté neki egyenként bemutatott. A palotában nagy fogadtatást vett; a 140 teretűk díszkőből Sándor király a császári pár között ül, vele szemben Caprivi birodalmi kancellár, Bogácsievics szerb követ és Csirics szerb ezredes között. Vilmos császár a következő poharköszöntőt mondta: „Poharamat ő Felsége, Sándor szerb király egészségére ürítém!” Sándor király köszönetet mondott a császárnak a fogadtatásért s imént mondott köszöntőjét s a császárt és a császári családát üdvözölte. Végül kifejezte az ő óhaját, hogy a baráti viszony Németország és Szerbia közt mindinkább megerősödjék.

A szerb király látogatása alkalmából a „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung” utal a királyi Perencs József királyra, az orosz császárral és a szulánival való előbbi találkozására s így folytatja: „Az a szives fogadtatás, melyre a magas vendég a mi császári urunk udvaránál talál, meg fog színlátni Sándor királyban azt a meggyőződést, hogy ama nehéz feladatok végrehajtásánál, melyeket a sora arról, Németország részéről a legmelegebb szimpátia kíséri.”

* Casimir Perier lemondása. Nagy feltűnést keltett a Párisban megjelenő „Cocorde” lap október 17-iki kiadása, mely így említi ezeket hozott: „A köztársaság elnöke lemondott.” A cikk arról szól, hogy Casimir Perier állította a minisztereket arról értesítette, hogy beadja lemondását beoltott gyermekek közül egy nem esett a diftériusz áldozatára s hogy ez a győzelem megmutatotta, így vagy ott a járványt. Nem esett, ha igazat akarunk a kísérleteket. S a kormányt igaz elismerni illeti, hogy siet: felállítani Budapesten a serum-gyárat, hogy országsgazsága mielőbb közel legyen a gyógyítóhoz.

A serum dögja való, de nem lehet oly drága, hogy ha egyszer valószínű esodaszernek bizonyítják az orvosok kísérletei, az egész ország el ne láttassék vele. Minden szemnél drágább az élet s különösen drága minden egyesnek az élete ebben az országban.

Nem hinném hát, hogy a gyerekek intézkedéseiben hiányosság lenne. Inkább főlek a — családostól. Nem lehetnek elég óvatosak a jó hírek elfogadásában. A Koch félt eset erre leszke volt: tanulságunk belőle.

Várjuk tehát türelmelem, nyugodtsággal a kísérletek eredményeit. Tartóztatassuk örömeinket, annál nagyobb lesz, ha a hírek szemünk láttára valóra válnak.

B. E.

sát. — Bármily valószínűtlennék is tetszik e fölvetés, tény, hogy még eddig illetékes oldalról nem lett megkezdve a mi aztán különféle találgatásokra és még több kombinációkra ad okot.

* A belga király ügyadalmánál. Mint Brüsszelből írják, Lipót király nagyon keseri szavakban nyilatkozott a korábbi Bernaert-kormány politikájáról. Az uralkodó szerint az a minisztercabinet, aki azoknak a sikeresnek, melyeket a szociálisták az imént megjelölt választásokon arattak. Lipót király nagyon komor szímben látja a jövőt, és a helyzetet főként komolyan tekinti. Szerinte nem kellett volna az általános szavazati jogot behozni mindaddig, míg a népet erre ki nem nevelték. Az esetben, ha a pótválasztásokon a klérálisok mind a 18 brüsszeli kerületet meg nem hódították, olyan lesz a helyzet, hogy a király nem tehet egyebet, mint hogy feloszlattja az új parlamentet.

* A belga király háverőitől. A Renter-ügynek egészen jelentik Vi-Cuból. A két hadserg meg szemben áll egymással a Jalu folyó partján. Jagmagata a nehéz tüzörség megérkezését várja, mielőtt támadna. A kénnek a kinal haderőt 25 ezer főre beállít. — Sangbail jelentik: Azt a még meg nem erősített hírt terjesztik, hogy a japán Port Arthur elfoglalták. A német Haenneken kapitány, a kinal hajóhad egyik parancsnoka, állítólag vérmérgözös következtében haldozik.

A vidéki hitel haladása.

A hitelszervezetben évtizedek óta előtérbe lépett a hitélet, és igazgatatlanságot, a mely pénzügyi aristokraciának egy részének lelkiismeretét veres, mert elhanyagolta a magyar vidéki városok kereskedelmének és iparjának jogos hitelügyeit; mindazokat a fontos mulasztásokat, melyekben a bankvilág egyes tényezői a mezőgazdasági hitel kielégítésének elhanyagolása által vétettek, — most végre lassankint jóváteszik nagy magyar bankintézetek gyakorlati pénzügyi akciójainak eszközével. Ez akció szükségessé vált, mert az egyáltalán kizárólagosság megsemmisítését, mely szerint minden földművelő csak a főváros pénzügyi intézményeire fordultak és a vidéki városok tökéletesen hitelszervezeteknek jogos igényeit elhanyagolják: az egészséges gazdasági haladásnak ezért a kategorikus alapfeladatát a „Pester Correspondenz” évtizedek óta küzd érve dellen kitérítással. A magyar állam pénzügyi felvirágzása, Magyarország politikai hatalmának gyarapodása első sorban a fővárosi nagy bankok kereskedői érdekeinek hozott nagy előnyöket és biztosított részükre rendkívül magas nyereségeket. Különböző örömeinkre és meglepedéseinkre szolgál tehát, hogy az a publicisztikai agitáció, mely a vidéki hitelnek a fővárosi bankok részéről való erősítése érdekében szakadatlanul folytatott, szintén hozzájárult ahhoz, hogy e tekintetben gyakorlati eredmények állnak előtérbe.

Így gyökeres eredmény, a mely a nemcsak egy vidéki város pénzügyi egészségeinek válik, hanem, hanem mint példa, minden budapesti bank tevékenységére az irányra fogja terelni: az egy nagy bank felállítására Kolozsvárra, 2 millió korona tökével. A „Pester Correspondenz” így pénzügyi kérdések tárgyalása körül mindig az állami érdekek álláspontját képviselte és különösen hangsúlyozta, hogy a vidék egyes részeiben gazdasági kérdés az összes pártok notabilitásainak együttműködése főleg azért szükséges, mert Magyarország-nak szellemi tökével és a fővárosban felhalmozott gazdaságával a nemzeti gazdasági kérdésben is meg a legfontosabb érkező hódításokat kell tennie benne a hazában. Így értelemben átvölözölj okvetendés ilyenképpen azt, hogy az Erdélyi Bank és Takarékpénztár igazgatóságában és felügyelő bizottságában — melyet a „Pest Magyar Kereskedelmi Bank” alapított Kolozsvárra — az összes pártok vezetői talál, gör Bédly Ákos adaló főispán és mellette határozott ellenzék, mint Ungor Gábor, vannak képviselve. Így értesülünk, hogy nemcsak az említett bank, hanem más nagy magyar bankok is hasonló eljárás szándékának követni Magyarország különböző vidéki városában. A vidékek szemben fellépő költettség teljesítése és, de egyuttal nyereséges üzlet is bankintézeteknek.

Tanítóválasztás Brassóban.

Ily ezim alatt egy katolikus, ki „ismeri a (brassói) katolikus intelligenciáját és ügybuzgóságát és azért bírást veveti, hogy a (külsőben) ideai tanítóválasztás a tanítói ádálalás lesz”, a „Brassó” ideai 139-ik számában felhívást írt ügynehez a választmányhoz, hogy és miként szavazzon, ha majdan ott a szobán forog választásig. Alól, ki azt a felhívás már azt is érdeklő, mert 6 nemcsak katolikus, de választmányi tag is ugyanszerűen, miután gondolkodott a jelölt felhívást olvasva: Ugyan bizony minő összefüggést lehet a felhívás és a választmány feloldását kvalifikációja köz? Lett pedig egészen a logika szabályai szerint kivont következtetést végmegállapodás a következő: Vagy csakugyan hiszi ezkirály, hogy az a választmány intelligens és ügybuzgó, vagy nem hiszi. Ha hiszi, akkor fölösleges munkát felhívást intézni hozzá; ha pedig nem hiszi, akkor tisztán kárba men a fáradság. Vagy csak nem fogja elhitteti magával, hogy a mi nem sikerült Plato szótársának, az sikerült fog az 6 alumínium tollának és mintegy varázsszerűen annyilapért elvett és meggyőződést fog cserélni egy hirtelapért elvett olvasásra időt?

Ha csakugyan ily tömörnyomásra érte rejlik tollában, akkor csak sajnos lehet, hogy már ezelőtt 2 hétet nem hallatta a szavát, mikor a rajztanítói foglalt szűnyegnek egyik választmányi úlésten így legrább megdöntökölna, mi idősebbek a ezkirály ur által oly lelkesedéssel emlegetett tanügyi szempontból: az-e, hogy egy tanító, ki körülbelül 21 heti óra tanításra köteles, még a rajztanítást is elvárhatja az összes osztályban, vagy pedig az, hogy minden tanító a maga osztályában a rajztanítással is megbízassék. Megdöntökölna továbbá, mi felel meg inkább a jelen jelölt ezekben annyira előtérbe állított verseny eszméjének: az-e, hogy már az I. és II. osztályban megkezdessék a rajztanítást elemi iskoláinkban, vagy elegendő h-ugy, mint jelenleg is van, a III. osztály-I. kezdő.

Azokban az a tájékozottak elmondta és így hi most már igazságbanak, hogy az átlal általán van emlekelve. No de kárpolto érte a jelenlegi felhívás, melytől nem lehet elvitetni egy érdemet, az t. i. hogy van aktuális érdeke és valószínű udjónasságba mehet. Vagy nem pikáns udjónság-e az, midőn egy oly látókorú hűközős mutattak be az olvasó közönségnek, melynek még azt az elemetáris igazságot is perlongom el latam bizonyítani kell, hogy „a jelesek körül is a legjelöltebbek kell választani.”

Ennyit meg egy laloktó Nagy Sándor is tudott mondani környezetének. De hát ezkirály nem azért mondott ember, hogy azt is meg ne tudja mondani, ki az adott viszonyok közt a legjelöltebb. Az, ugymond, a kinek legjobban az okudnya.”

Tán még volünk is elhitette volna ezt, ha nem siet ezkirály ur közszólalás, hogy his ezen allokciók, midőnt nem lett és még mindig csodálhat az odamás hűközős. Igazis, esodálhat. De hát ajánl a legáltal valóban orvosszer a kontemplatív esodálás ellenében? Igen, ajánl. . . egy sovány vizsgatást, mely szerint így hangzik: „nem mi csodák meg magunkat.” No hát alulról és elváltási nem kének ebből a vizsgatástól. Mi ugy hisszük, hogy inkább szolgálnak az ügynek, ha abszolút biztonság torokszunk a pályázók személyének megválogatásánál, mint hogyha csak a valószínűség irányítottul kísérleteznük. A biztonság csak akkor éretek el, ha nemcsak az írott okmányokat kérdezzük meg, hanem színt fekte-tünk az ő okmányokra is, melyeknek valamely pályázó korábbi tanítói munkáját és életkörülményeit buzamosb időn kereszttel megfigyelti és elhárulni alkalomk nyit. Ha létezik számos ily elő és egybehasonlítás tanúskodás, és ez uton sikerül konstátálni az illető hasznavehetőségét, szerénységét, józan életét, főképp pedig a gyakorlati tanítás terén való eredményes munkásságát, akkor bizonyla vehetjük: hogy ez a tanító nálunk is be fog válni, tehát nem lesz miert bánkodomk körül a megválogatásba miatt.

Ez a fódolog, nem pedig az oklevélben tündöklő „jeles” ok több-kisebb száma, kivált olyanakkal szemben, kiket teljességgel nincs szerencsénk más uton is alaposan ismerni.

Hosszafutali Máté ispán.

(Logofeteln Matein.)

— Előszólat. —

Ista Páncza János. Fordította a „Brassó” először
Kócs Ferenc híj tanácsos, ny. tanfolyagok.
(Folytatás.)

X.

Rada Baba a Radicea kereszmből egyen-
sen az udvarba ment, hogy Mariezál tudálkozzék.
Ebből után volt.

Mariez a egy körken font szobájában, mely
a boérházi szemből volt.

Rada szomorokból a kereszmből hallották
föföt, s bánczinyok el akarta nyitni szomor-
mariez, nem volt ere képes, mert nagyon szerette
Mariezát, és azokkal szemből, a kiket szeretünk,
nehéz dolog ezt eltitkolni.

Mitől a szobahátsók lépett, Mariez nagyon
nyugtalan volt s ebben a lelki állapotban ő is
leült egy székre és egy pohár vizet kért.

Marieza tüstént előtűnt a vizet.

— Mit történt vele, Rada néni? Nagyon fél
vagy hevalye. Mi bajod?

— Nincs semmi bajom, — mondá Rada s
megitta a vizet. — Gyorsabban jártam, mint szok-
tam, s felhevültem, de ennél több bajom nincs.
Tud meg, hogy mit hallottam Radiceánál —
folytatta Rada. — Azt hallottam, hogy János
Szamarada elszokott Kosztachá fíval, György-
gyel; a szomszéd faluba szokott s ma haragot.

— Szamarada elszokott? — kérdezé Mariez-
a eszokolozva.

— Min eszokolozok? Így eszínálják nálunk a
beszűlőket házasságok, s az a léány, a ki nem
szókik el, bárgyú, parasz, nem veszik figyelembe.

— Hallottam, Rada néni, mert nem tegnap-
tegnapodott jöttél ide. Hallottam, de ... szegény
szóla, nem tudtam illendően dolognak azt, hogy
a léány elszókik. Hysvenál nem bírnék kibé-
külni, ha még tízszer annyit maradtok is itt,
mint a menyit itt laktam.

— Ne mond kétszer, Mariez. Ha az egész
világ úgy tenné, mint mi, akkor bizonyosan te is
szépek találnád. Mindenki úgy tesz, a mint az
előtte valók tettek. Ima, Szamarada is így tet-
t — folytatta Rada, és egyről-másról, tonáról s azokról,
mik azóta történtek, mióta egymást nem lát-
ták, beszélgette, végre oda érkeztek, hogy mind-
ketten elhallgaltak.

Mariez nyugtalan volt.

— Nem látod-e Mátét? — kérdezé közből.

Most tettem először Mariez a ezt a kérdést,
azonban megvárta, és miután egy pillanatra el-
yosult, ismét magához tért.

Rada nem eszokolozott ezen kérdés fölött,
de zavarba jött, mert nem tudta, mit feleljen.

— Nem láttam, — felelé Rada röviden és
Mariezára pillantott, a ki, nem lévén kezében
semmi, kénye szalagjával jászott és a földre
tekintett.

— Rada néni! — kezdé Mariez a egy mély
sóhaj után — ne nevesz rajtam, mert én egyedül
állok itt a világon, több anyától, és nincs rajtam
kivül egyetlen barátom. Máté velem egy falu-
béli, ismerem családját, s úgy tetszik, hogy a mi-
dén őt látom s mondok neki valamit, mintha
megkönyöbülne; sok mondandóval van, mert
sok a baja az olyan szegény léánynak, a minő én
vagyok.

Rada egy szót sem szóla, sírni kezdett, mert
eszébe jutott leánya és a sírás alatt így kezdett
beszélni:

— Láttam Mátét. — De itt megállott, mert
zavarba jött és valamikép elő akarta készíteni
Mariezát arról, a mit vele közölni akart.

— Hol láttad, Rada néni? — kérdezé a tá-
relmetlenül Mariez.

— Lóháton haladtam el — felelé néhány pil-
lantás mulva, aztán legyözve a sírást, lefőrtülte kö-
nyeit, melyek orezán leomlottak.

— Miért sírsz, Rada néni? — kérdezé ismét
Mariez, a kinek szívében az az előzött támo-
dott, hogy Mátéval minál szerencsétlenebb tör-
ténhetett.

Hát sírok én is úgy ni, mert sirhatnám;
mert valahányszor téged láttam, eszembe jut a
léányom.

— Beszélte-e vele? Mit mondott?

Igy kérdezősködött Mariez a tárelmetlenül,

Rada pedig, a szegény Rada, nem tudta, mit fe-
leljen, és minél inkább bevezesedett szívébe, a
miket mondott, Mariez a annál inkább egyenlítő,
hogy történt valami, a mi őt megértémet.

— Rada néni nem akarta megmondani, hogy
mi történt Mátéval? — kérdezé Mariez a kinos
gondolatok közék gyötörni. — Talán a mi le-
velet, talán beteg? Ki tudja, mi történt vele?

Megdöbbenő Deneter bátyáimól, a bójától —
mondá, s mintha erre szíve megkönyöbült volna.

Rada még nagyobb zavarba jött, midőn De-
metri hallotta emleket.

— Mariez, azt mondd, hogy Deneter bá-
tyádhoz megysz, hogy Máté felül tudakozd? Ez
teljesseggel helytelen lenne.

— Miért, Rada néni? Máté velem egy falu-
béli és Deneter bátyám is. Miért ne kérdezhet-
nem meg? — En igen jól ismerem Mátét, meg az
iskola elölbel emlékezem rá; ő is ismer engem,
ismeri szüleim is. Ez az oka, hogy Máté felül
kérdésközlökön tálel.

— Ne menj a bójához. Ez nem illik. Ő ve-
led egy falubéli, meg lehet — de, lásd, neki fér-
hezado leánya van, s nem esoda, ha majd ki-
gyonyol téged! Hallottam, hogy Máté előzött a
bójához, de én nem hiszem, nem, mentem la-
ton, mert Máté sokkal okosabb fiu.

Mariez a szövöcsé szélre állt s ott olyan
akaratlan és kövöletlen lett, hogy bárki is meg-
érthette, hogy végtevélen le van verve. A mint
ott állott és kezét köbön járatta, egy virágba ak-
dott, azt kezdte vetni, néhányszor megsejvára-
zott s aztán előléte.

Néhány pillanattal halgatás után részben
ismét összedőte.

Megdöbbenő, hogy Radával beszélt, mert már
nem emlékezett mindeura, a miket mondott. Azt
hitte, hogy többet mondott, mint a menyit mon-
dott valóban.

Kilöföle gondolatok rohantak át agyán,
mint olyan embernek, a ki valami nem várt hír
kísértebe hoz.

Rada szomorúan távozott s Mariezát magára
hagyta.

Mariez a gondolataiba mélyedett. Nem hitte,
hogy Máté néi haragudnék, azt sem, hogy Máté
nem jöna többé az udvarba. Úgy vélte, hogy egyből
lehet az oka, s a mint így gondolkodott, eszébe
jutott Kleftera kokona, a boér méhjasos neje.

(Folytatás következik.)

KÜLÖNFÉLÉK.

— A postások uniformisa. Lukács Biza ke-
reskedelmi miniszter nem régebb a vasuti tiszte-
ket ruhába fel új egyenruhával, most pedig a
postásoknak akar ilyet készíttetni. Az új egyen-
ruha kétéle lesz. Az egyik szolgálati, a másik
diszgyenyura. A szolgálati állana buzarigv bíuz
és nadragból, a karon és a galléron arany
színorál. A diszgyenyura szintén buzarigv színű
attilából, arany színorálzat és hasonló nadragból.
A szolgálati ruhához egyszerű spikát, a diszgyen-
ruhához pedig olyan kalapot készítenek, mint
a rendőrék. A mi azonban valószínűleg a leg-
jobb fog tetszeni a postásoknak, az a kard. Ez
a kereskedelmi miniszter már fel is hirta a kard-
diszgyenyura készíttét, hogy ajánlatokat
torjeszárak be hozza.

— A Vacaescu kisasszonyról szóló hírességi
hír, melyet több lapjárunk közölt, téves volt. Nem
a hirtelen Vacaescu Helén ment férjhez, hanem
Vacaescu Maria, Vacaescu Tivadar leány a ment
nőül Catarina Pálhoz.

— A szerb király a budapesti szegényeknek.
Sándor szerb király Kammermayer Károly polgár-
mester kezéhez 100 drb Napoleon diont küldött
a budapesti szegények közt leendő kiosztásra.

— Szerelmi gyilkosság. Sopronban Dech-
l János pinézár súlyos sebet ejtött revolverrel egy
rosszhírű ház lakóján, aztán pedig önmagán.
Érdekess törvéyszéki tárgy írás lesz előrelátat-
lag az eset folytatása, mert a léány kitalálata
alkalmával egyszerű gyilkossággal vádolta a pin-
ezárt, ez pedig azt vallotta, hogy közmegegye-
zéssel akarták megölni.

A magyar egyetemeket látogató román
tanulók — mint a „Hazánk” írja — nem egyo-
súlnak az egyetemi ifjúsági körökben, hanem kü-
lön köröket alkotnak úgy Kolozsvárt, mint Bu-
dapestben. Eről a „Gazeta” is tudomást vevett, így
kialt fel: „Nagyon jó! Ez a lény a mi ifjainknak
becsületese válik, a kik jövőre is tudni fogják
öröklődni, hogy jelenléttükkel a magyar-szász kar-
társulat magukra zártak.” A „Tribuna” azt mon-
dja, hogy nem lehet egyebet, mint buzdítani a román
ifjúságot, hogy jövőre is öröklődjék azon nemes
lovagok társaságától. — Ez is szép!

— Szállásolt. A brassói kereskedelmi és
iparkamara indoljában betekintethető a közös és es-
kir. hadügyminiszterium különféle ruházati és fol-
szereleti tárgyak szállítására vonatkozó pályázati
hirdetményt; továbbá a m. kir. áll. nyvasutak deb-
reczeni fűtővezetékénél a pályázati tárgyat fűk
szállítására vonatkozó pályázati hirdetményt.

— Veres szerelmi tragédia játszódott el.
Karlova tonálányegyház közelében, Egy Gyurcsin
Soma nevezeti odavált fiatal szorb legény be-
szereletit Vuits Gyura gazdag paraszt gyönyörű
szép leányára s a léány visszazonná a legény
szerelmét, de az apa mit sem akart tudni a há-
zasságról. Torontali szokás szerint a legény egy-
résztlen megsejktette a leányt s pár napig boldo-
gban éltek együtt, a midőn egyszerre megjelent az
apa s orvoslakka visszatért a leányt. Ez a csuf-
ság végtevélen elkosztette a leányt, mert a le-
ányoskötés azon vidéken jóformán bevett szokás
s rendszerint házassággal szokott végződni. Boszt
ekidott a szövetlen apa ellen s pisztolyt visszarola,
elemezt vasárnap a tonálony elő. Mikor Vuits át-
haladt mellette, odaszált neki, hogy pár szava volna
hozzája, de az öreg durván elutasította; mire a
legény előrontotta legyerőt s ráolt Vuitsra, a ki
találva, holtan hagyta testét. Az érzélt gyilkos
először haza rolt és mellette látta a megölt
Kikindáról odahozott vizsgálóbíró még kihalgat-
hatta, de aztán pár órára meghalt.

— Kultur-ügy. Alig lát napvilágot valamely
büntény, melyet magyar követett el — nosza a
román lapok kiáltják, hogy hát hol vannak azok
a kultur-egyletek? Sajnos, megvan a román kultur-
egylet is már 34 év óta, de azért románok ál-
tal elkövetett büntények is vannak a földünk
nak elő főleg szármak. A kultur-egyletek
apasztalják lassan-lassan a büntények számát,
de a román lapoknak nincs mit szemünkre ve-
senek.

— Kivándorlás Romániába. Ez egyszer nem
a székekről, hanem a románokról írja a „Gazeta”,
is, hogy csak egy hónap alatt 15 ölevelet
adták ki Torda-Aranyos megyében románok szá-
mára. Nem maradtak azok ott, nem kell félni,
csak dolga kennek át és hazajönnek, ha lesiek
a hó; mert az erdélyiesi román munkás nem
sátoz a börtönökben földalatti lakásokban telelni.

— Magyar pinézár Sziciliában. Castellamare
del Golfoból írják, hogy több magyarországi bór-
nyagkereskedő az ottani szőlőgyekek közelében
több nagy kiterjedésű boraktrát bérlet ki. A ke-
reskedők magyar munkásokkal hozták magukkal
s azok segítségül jött napról folyók a bor-
sajtolás és taposás. A múlt hetekben negyven ma-
gyarországi orlidozozt az oda érkezett az
ugynevezett kőser bór katasztrórára.

— Halál a sinéken. Mint New-Yorkból jelt-
tik, Buffaloál Skatcherd bányatulajdonos és
többszörös milliomos hirtője éppen akkor ment át
a sinéken, mikor a gyorsonaut berobogott. A ke-
seiban Skatcherd sörögnője és kőthűa úgy, a ki-
ket a vonat a kocsissal együtt darabokra tépett.

— A bikaviadalok miatt. A bikaviadalok
előtérse, melyet nemrég mondott ki a francia
kormány, ugyancsak fellázította a becsületlen
nyes-i polgárokat. Egész bírből keletkezett a tila-
lom miatt; tüntető csoportok vonultak a megye-
főnök épület elé és iszonyú lármával követelték
a rendezet visszavonását. Maza a város kioldos-
tást meenzott a kormányhoz s Nivosenben remé-
lik, hogy a miniszterium végre mégis csak en-
gondot fog.

Lévasatón.

- A kalauz megérdeke a világi utast?
- Hova tetszik?
- Hazá.
- Jó, de hol lakik?
- A sógoromnál.
- Ej, nem kőrlén én a sógorát.
- Hát ott van a feleségem, ahhoz megyek.
- No de hol lakik hát a felesége?
- A vidék ur felcsatnyar.
- Micsoda szerencsétlenség ez? Mi köze mag-
nak a feleségemhez?

Tisztelettel kívánom a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy az 1897 óta fennálló

hangszerépítő üzletemet

a Fekete-útcza 2. szám alatti szőlegházba helyeztem át. Bejárati Felső villa-utca 8. s.

Zongora-hangolást, bőrizést és más nagyobb javítást minden időben pontosan teljesítek, s a további kegyes pártfogást tisztelettel kérem.

Nagy József,

zongora, harmonium, hegedű és orgona-építő művész.

(227) 2-6

A Brassói Első

Takarék- és Önszegélyző Szövetkezet

(Weisz Mihály utczán 14. sz.)

I. Elfogad

kisebb takarékbetéteket 5 évi felmondással 5%-ra, takarékléteket folyó számlán bármilyen összegben, alapszabályszerű felmondással 4%-ra,

minden adó és egyéb járulék levonása nélkül

II. Kölcsönt ad

váltóra, értékpapírokra és jelzálogilag biztosított fekvősegekre, a legutányosabb és legelőnyösebb módozatok és feltételek mellett.

Hivatalos órák — ünnepnapok kivételével — naponként 2—5 óráig.

Van szerencsénk egyttal a t. közönség becses tudomására hozni, hogy az

„Első Magyar Általános Biztosító Társaság”

főképviseletét Brassó város és vidékére átvettük s az ember életére, kihatásait, életjardak, továbbá tűz-, víz- és jégkar elleni biztosítások kőtsécre a n. e. közönség becses figyelmét felhívjuk s ezen általunk képviselt társaságot ajánljuk.

Az igazgatóság.

A ROSNER-léle

söracsarnok és kávéház megnyitása.

Alóírottak tisztelettel hozzuk a nagyérdemű közönség becses tudomására, hogy a BELLEVUE-KIOSZK a télén át zárolva marad és

a Kapu-utczában a Ridély-féle házban általunk berendezett

söracsarnok és kávéház

mai nappal megnyitattik.

Ezen helyiségben Habermann-féle *Salvator- és Korona-sör*, csakis ó-borok, kávé és egyéb üdítő italok, ugyancsak hídeg ételek is megfelelő árak mellett fognak kiszolgáltatni.

A nagyérdemű közönségnek a „Believe”-ben tanúsított szíves pártfogásáért ezenel köszönetünket nyújtjuk és új helyiségünkben is további nagybecsű pártfogását kérve, maradvunk

a legalázatosabb tisztelettel

ROSNER testvérek.

Férfi- és női ruhák

bármily szűkek és viseltek is legyenek.

Koch és Társa.

vegyszereti ruhaisztító és javító intézetében

Budapest VIII. Népszínház-utczán 24.

sajtó melleszint halvány meglátó szépen utat-

nak fel

Vidéki megrendelések postán esz-

közölnek.

(187) 4-10

Minden körlevéskedő által meg-

szerezhető a pályadíjat kitűn-

gett, 27-ik kiadásban megjelent ma:

A megízavart

ideg- és nemi rendszerről.

Dr. MILLER egészségügyi tanácsadó.

Bérmérsítés megküldés: horvát alatt

60 kárt levélvel egybeküben.

Bondt Eduard,

Bonnadweg

A kézdipolyáni „Venus-forrás”

a legkínálóbb égvényes, vasas és jódos ásványvíz. Szerencsés vagy összetételénél fogva a **leggyógyhatásosabb** és rendkívül nagy szénsavtartalmú folyadék

a világ legelső rangu élvezeti savanyúvíze.

A legújabb boral is kellenes italit köpör s így nincs többé rossz bor, de magára is a kontinens legkölcsömbesebb eszűs, üdítő itala. A szomjúságot lázas betegségek esteiben is csodálatos módon csillapítja, és e tekintetben semmi más gyógyszerrel sem pótolható.

Az egyenlítő alatt is átszállítható, a nélkül, hogy bármely változás is szenvedne

Dr. Sinkovits Ignác lovag, városi és kórházi főorvos, dr. Szendrői Balint operateur és kororvos, kitűnő orvosi tekintélyek, gyógyhatására nézve a következők nyilatkoznak:

„A kézdipolyáni „Venus-forrás” gyógyvíze kitűnő sikerrel használható az onkózis, legűszerek és a hólyag hurttja, kezdő gümők, gerűvelők (akro-fala), hajkák (epidid), polva, vörösgyűgy (anemia), kősavgyű, aranyves-bántalmak és makacs hányás ellen.

Az émegetés és a gyomorduég találgas savanyúságát megcsinálteti, a gyomor- és belekatonában kővelőket üdítők földjé. A gyomorduég kiválasztást fokozza, az étvágyat fokozza.”

Az üdít megmővű kiterjesztése és szénsavtartó-gyűr borozású végűt társ kereselők, vagy esetleg el is adatik. Kereselők továbbá az ország minden részére és Románia négre is raktáros és egy kucuzálval rendelkező utazó is.

„Mégrendelhető a „Venus-víz” kisebb mennyiségben is a forrás börtűfűnél, Szabó Albertnél, Kézdipolyánban (u. p. Kézdipolyán), rendkívül olcsó árszámítást mellé.

Szabó Albert,

a forrás börtűje

HIRDETÉSEK

fölvételnek

a kiadó-hivatalban.

Kászón-Impér-Altiz

FEHÉRKÖI

a Répáti szomszédforrása
gyógy- és égvényes savanyúvíz,
hason jellemű, sőt szénsavban dúsabb

és főalkatrészei következtében igen kitűnő és kellemes ital tisztán is élvezeti, és gyógyhatása gyomor-, vese- és májbajokra, ugyancsak már létező májfalkot eltávolítására biztos sikert tanúsított.

Mint legűszosabb szénsavtartalmú víz, borsavanyknak minden borhoz tökéletesen megfelel s meggyezendő, hogy ivásra határozottan kellemesebb, ha kevesebb bor és több víz vegyítetik.

A víz ára literenként 6 kr., ládákban per 50 üveg 2 frt 50 kr.

Főraktár Brassóban

Ó-Brassó, 1. szám alatti a Márk-féle házban.

Látunkat a főraktárán kívül a szomszédokban, Wagner kereselőkben a főpáncs és Hart Károlynál Ó-Brassóban is megrendelhető. — Üvegűnk a város minden részében, alsóvárosi lakókban, bormereselőkben, továbbá kereselőkben kapható, u. m. Ó-Brassóban Nádimeszt, Geisberger és Stingel; a Lópáncs Zorfi; a Csepregpáncs Nagybécsnél, az alsó Vár-utczában Németh, a Nagy-Kápu-utczában Kopp, a Kis-Bolnyában Székely, a Vasut-utczában Hartmann üzletében kapható.

A kezelőség